

סעודת שבת

עם ראש הישיבה שליט"א

גליון 8
פרשת כי תצא
י"ד אלול
שנת ה'תשפ"ב

באטע {זיץ} פרשת שמות תשפ"ב

לאחר ברכת המזון הכניסו את הממתקים לכבוד שבת, הילדים שוחחו בינם לבין עצמם וכל אחד אמר איזה מהממתקים הוא אוהב, אני 'אוהב' את הממתק הזה אני 'אוהב' את הממתק ההוא, אמר הראש ישיבה בקפדנות, לאהוב! לאהוב אוהבים את השם יתברך, אפשר להגיד אני מחבב את הממתק הזה.

והראש ישיבה הכריז מי רוצה מהממתקים? כל הילדים צעקו "אני!" הראש ישיבה תיקן אותם: 'אני' זה השם, והראש ישיבה הכריז שוב: מי רוצה לקבל מהממתקים? הילדים ענו עוד פעם "אני", וכך הראש ישיבה חזר על השאלה הלך וחזור עד שכל הילדים ענו כל אחד בשמו, יצחק דוד צריך ממתקים, יוסף רוצה ממתקים, אחר כך חילק להם הראש ישיבה מהממתקים.

בתוך הצרה במקום שכל כך נדקרים ונצבטים, גם שם נמצא השם

שרו זמירות שבת ואחר כך דיבר הראש ישיבה מפרשת השבוע, שמשה רבינו הלך למרעה עם הכבשים, כשלפתע נתגלה לעיניו מחזה הוד, אילן סנה בוער והשם יתברך התגלה אליו שם, הראש ישיבה הסביר לילדים שעץ הסנה הוא עץ דוקרני שברגע שנוגעים בו מקבלים המון דקירות, ולמה נגלה השם דווקא בעץ הסנה, למה לא בעץ מתוק כמו עץ תות או עץ קיווי או בעץ מתוק אחר? כי השם רצה להראות שבתוך הצרה במקום שכל כך נדקרים ונצבטים, גם שם נמצא השם.

עצתו אמונה ואשר בנחל הם השיעורים הכי חיוניים

אחרי המשך שירת זמירות השבת אמר הראש ישיבה שכל זמן שבן אדם מקיים את העצות שמדברים מהן בשיעורים, אז הוא מחיה את עצמו עם כל שיעור ושיעור שהוא שומע, והוא רוצה לשמוע עוד ועוד, אבל אם מפסיקים לקיים את העצות, אז מיד השיעורים מעצבנים אותו, והבן אדם לא קולט למה. בן אדם שאומר משניות, הוא מחיה את עצמו כשהוא שומע עוד פעם ועוד פעם "תגיד משניות", אבל בן אדם שהפסיק לומר משניות זה מעצבן אותו.

הראש ישיבה דיבר גם על הנחיצות ללמוד את ספר "עצתו אמונה" ו"אשר בנחל", והראש ישיבה אמר: "הרבה פעמים בן אדם מתקרב אל רבינו הקדוש, הוא מצא את הספר "אשר בנחל" או את "עצתו אמונה" הוא מתחיל ללמוד ועושה לעצמו הרבה שיעורים, ואחר כך הוא נהיה כל כך עסוק בשיעוריו שהוא מפסיק ללמוד "אשר בנחל" וכך זה מתגלגל כשהוא כבר לא מקבל חיזוק הוא מפסיק ללמוד ומפסיק הכול" וסיים הראש ישיבה: "עצתו אמונה ואשר בנחל, זה צריך להיות השיעורים הכי חיוניים."

והראש ישיבה אמר עוד: תשעים ותשע אחוז מהאנשים ב"היכל הקודש", אינם שואלים על כל דבר מה לעשות, לא צריך דווקא לשאול את הראש ישיבה איך להתנהג, אפשר לחפש תשובה ב- "אשר בנחל", אבל רוב האנשים נסחפים עם הזרם, עושים מה שכולם עושים.

הראש ישיבה סיפר: שפעם אמר לו אחד "נס שיש אנשים כל כך מעניינים ששואלים את כל סוגי השאלות, כי על ידי זה יש לנו אחר כך קונטרס יפה של "עצתו אמונה", ששם אפשר למצוא תשובות לכל הספקות" הראש ישיבה הסביר: שרוב האנשים אינם שואלים, מה לעשות, הם מסתכלים מה כולם עושים וכך הם עושים. אחר כך איחל הראש ישיבה לכל אחד ברכת שבת שלום לבבית, תודה להשם שזכיתי להשתתף בבאטע יפה כזה.

סעודת חמשה עשר בשבט

אני מודה להשם יתברך שזכיתי להשתתף בסעודת חמשה עשר בשבט עם הראש ישיבה. על כל פרי אמר הראש ישיבה דברים יפים ודברי חיזוק.

התחילו עם התמרים, הראש ישיבה חילק לכל אחד תמר ואמר: "רבינו אומר בספר המידות, תמרים מבטלין דאגה" (עצבות אות ל"ה).

הראש ישיבה הסביר לילדים שלעץ התמרים יש רק לב אחד, גזע אחד שעולה עד למעלה, כך הם בני ישראל - מאמינים (בלב אחד) בלב שלם רק בהשם יתברך.

כשבן אדם חי עם הצדיק הוא מקבל את כל הדברים הטובים

אחר כך חילק הראש ישיבה ענבים לכל הילדים, ושאל אותם: מי יודע מאיפה יוצאים כל הפירות הטובים? הילדים ענו שזה גדל על העץ.

הראש ישיבה הסביר להם יפה שהצדיק נקרא 'עץ', וכשבן אדם חי עם הצדיק הוא מקבל את כל הדברים הטובים.

כשאכלו את הזיתים הסביר הראש ישיבה לילדים, שאם לוקחים את הזיתים וסוחטים אותם, יוצא מהם שמן משובח ויקר, אותו דבר קורה עם יהודי, כשהוא נהיה כתוש סחוט ועובר קשיים, אז הוא מתחיל לדבר אל השם ומתגלה היופי שלו.

אחד הילדים אמר: "אני לא אוהב את זה", אמר לו הראש ישיבה "לאהוב אוהבים את השם".

ואחר כך התחיל הראש ישיבה לחלק רימון וכל הילדים התחילו לצעוק אני רוצה! אני רוצה! אמר להם הראש ישיבה בתקיפות: דרך ארץ! לא צועקים כך "אני רוצה", צריך לבקש יפה, תתיישבו יפה וכולם יקבלו.

אפילו כשאין לך עם מה להתחזק, בכל זאת תתרענן ותחזק

הראש ישיבה אמר: מה זה כל העניין של חמישה עשר בשבט? כי אז נכנסת לחלוחית בעצים והעצים מתחדשים, ובחודש ניסן יוצאים העלים, אם כך השנה שהיא שנה מעוברת היה צריך להיות חמישה עשר בחודש הבאה? והראש ישיבה סיים בחיוך, מוכרח להיות שיכולים להתחדש אפילו שזה לא תואם, ואפילו בן אדם שאין לו עם מה להתחזק, בכל זאת שיתרענן ויתחזק...

כשאכלו את האתרוג שאל הראש ישיבה: מי יודע מה מבקשים מהשם כשאוכלים את האתרוג? מבקשים מהשם אל תבואינו רגל גאוה, זה ראשי תיבות אתרוג.

והראש ישיבה קרא לילדים: "באו נבקש ביחד מהשם שיהיה לנו אתרוג יפה", הראש ישיבה התפלל בקול והילדים ענו אחריו: "ריבוננו של עולם תעזור שיהיה לנו אתרוג יפה".

אחר כך שלח הראש ישיבה מהאתרוג לנשים, כי הגמרא אומרת 'דאכלא אתרוגא, הוו לה בני ריחני (כתובות ס"א ע"א) מי שאוכל אתרוג יש לו ילדים יפים.

מה יפה בקערת הפירות?

באמצע הסעודה אמר הראש ישיבה: ילדים מה היופי בקערת הפירות? תתארו לעצמכם שכל הפירות היו נראים אותו דבר, זה היה נראה כל כך יפה? היופי הוא, שאחד ירוק, אחד אדום, ואחד צהוב, וכן הלאה ומכל הפירות ביחד יוצאת קערת פירות נפלאה.

אותו דבר אצלינו, אי אפשר לקנא בשני, אי אפשר להסתכל על השני, זה היופי של העולם.

הראש ישיבה סיפר: שהוא הראה היום לאחד הילדים ואמר לו תסתכל, ברחוב יש עצים קרים ויבשים, אבל עוד מעט יצאו מהם פרחים יפים, כך הוא בן אדם אפילו שהוא יבש, אפילו שהוא קר, הוא יכול להתחיל שוב מחדש.

כשהראש ישיבה אכל אגוזים, אמר הראש ישיבה שיהודים נמשלים לאגוזים, למה? כי אגוז אפילו שהוא נופל לבוץ הוא לא מתלכלך, כי יש לו קליפה קשה מאוד, כך הם היהודים, אפילו שהתלכלכו, אם הם חוזרים בתשובה הם חוזרים להיות נקיים.

כשאכלו את התפוח סיפר הראש ישיבה: שפעם אחת צדיק הסתכל על תפוח והוא התעלף, כי הוא התחיל להתבונן מה ברא כאן השם, הכניסו גרעין אחד לתוך האדמה, ומזה גדל עץ תפוחים, ואחרי שהתעמק בזה, הוא התעלף, ואמר

הראש ישיבה: שסתם כך לא קולטים את זה, ורק כשמתבוננים בנפלאות הבורא, במה שעשה הקדוש ברוך הוא, אז קולטים את פלאי הבריאה.

הראש ישיבה שאל "למה ישראל נמשלו לתפוח? כי עץ תפוחים מוציא קודם את התפוחים ואחר כך העלים, כך גם ישראל אמרו קודם נעשה ואחר כך נשמע" (שבת פ"ח ע"א).

מאזינים לחדשות ולכן קר בחוץ.

אחד המשתתפים אמר: שהיום מאוד קר בחוץ, אמר הראש ישיבה שזה לא כל כך קר, אלא אם שומעים את החדשות מרגישים שזה קר.

הראש ישיבה שאל את הילדים "מי רוצה משמש", ענה יוסף נ"י: "אני רוצה את השם!"

הראש ישיבה התחיל לשיר 'אילן במה אברכך' ובאמצע השירה התקשרה אימו של הראש ישיבה, והראש ישיבה סיפר לה בשמחה, שכל פעם שאני שואל מי רוצה משהו, אומר יוסף נ"י שהוא רוצה את השם!

אחר כך חילק הראש ישיבה לילדים סוכריות בצורת פירות, ושאל את כל אחד איזה סוכרית פרי הוא רוצה, אחד רצה בננה, אחד ביקש שזיף, אחד הילדים אמר שהוא רוצה סוכריה שנראתה כמו סברס.

מה שבן אדם חושב, זה מה שהוא שומע

הראש ישיבה שאל מי רוצה לשמוע את הסיפור של הסברס, והראש ישיבה התחיל לספר אבל הילדים נכנסו לדבריו, עצר הראש ישיבה ואמר: 'אף אחד לא מקשיב לי', התחילו הילדים לומר שהם כן מקשיבים! ואז המשיך הראש ישיבה לספר.

פעם אחת ישב יהודי בביתו שבירושלים ושמע שמישהו צועק 'סאברעס' בהתחלה הוא חשב שהוא כבר שומע איזהו בת קול, שמגיעה שבת (שאבעס), אז הוא שמח מאוד, והחליט ללכת לבדוק מי צועק, הוא הלך והתקרב אל מקור הקול ופתאום הוא רואה ערבי עם כפיה מוכר סאברעס וצועק סאברעס... והוא חשב שקוראים קריאות שאבעס... רואים מזה שמה שבן אדם חושב, זה מה שהוא שומע, בן אדם שחושב שבת שומע שבת.

אחר כך הכניסו פופקורן לכבוד הסיום של הערשי נ"י, והראש ישיבה אמר: שכל

אחד יאחל להערשי 'מזל טוב',

והראש ישיבה לקח גרעין של פופקורן - גרעין תירס והסביר לילדים שמכניסים את הגרעין לתוך הסיר, וזה מתחמם ונהיה מזה פופקורן.

הראש ישיבה אמר לילדים: "בחמישה עשר בשבט צריך גם להתפלל ולבקש מהשם שיהיו לנו מצות טובות" והוסיף הראש

ישיבה אולי השנה הוא כבר יאכל 'מצות ברסלב' מהמאפיה של הקריה.

אחר כך שאל הראש ישיבה למי יש סיפור יפה של תפילה לספר? והילדים סיפרו סיפורים יפים של תפילה, והראש ישיבה אמר "ביקשתי מהשם שאני רוצה להיות יהודי כשר".

נפילתי עכשיו לכאלו חובות ואין לי כוח

אחר כך נענה ואמר הראש ישיבה: "נפילתי עכשיו לכאלו חובות ואין לי כוח" וכל המשתתפים בסעודה נבהלו מאוד לשמוע על החובות החדשים שהראש ישיבה נפל בהם, איזה חובות שאל אחד המשתתפים? חובות להודות להשם, השיב לו הראש ישיבה בחיך! אני חייב להשם הרבה תודות, והראש ישיבה שאל "מי רוצה לעזור לי לשלם, ולהודות להשם."

הראש ישיבה קרא לכל הילדים ואמר להם: באו נשיר ביחד "תודה, תודה לך השם, שנתת לנו משפחה כל כך יפה", ואחר כך שר הראש ישיבה: "תודה, תודה לך השם, שנתת לנו ילדים חתנים וכלות כל כך טובים", תודה, תודה לך השם!

תדאג שיכתבו את זה

אחר כך שר הראש ישיבה: "משכינו אחר כך וגו' טאטע טאטע צי מיך צו דיר, איך וועל צו דיך לויפן אויף אלע פיר, אין דיינע צימערן א אפענע טיר, מיר וועלן זיך פרייען אן א שיעור". ("אבא אבא תמשוך אותי אליך, על ארבע ארוץ אחר כך, דלתותיך פתוחות לחדרים, אז נהיה מאוד שמחים").

אחד ענה ואמר שיש גם מילים אחרות לשיר הזה: "טאטע טאטע נאך אזעלכע קלעפ, הייליגער באשעפער געב אונז שוין א שלעפ" ("אבא אבא אחרי האלו מכות, ריבוננו של עולם תמשוך אותנו כבר"), אמר הראש ישיבה שפעם כבר שמע את השיר הזה, אבל אסור לדבר כך להשם, השם נותן לנו מכות? אני מאוד רגיש לדברים כאלו, אני לא יכול לשמוע איך שאנשים אומרים "למה השם מרביץ לי?" צריך לדבר אל השם בעדינות.

והראש ישיבה פנה אלי ואמר לי: "תדאג שיכתבו את זה, לא מדברים כך אל השם".

אחד הילדים החזיק את התינוק ושיחק אתו, עד שהרגיש שהוא מריח, הוא החזיר את התינוק לאימו, אמר הראש ישיבה: ראית מה שקרה פה עכשיו? הוא שיחק עם יחזקאל עד שראה שהוא מריח, ואז זרק אותו "אמא אני כבר לא צריך אותך" רבינו אומר שאותו דבר היא הדיבור אל השם, לדבר אל השם זה כמו האמא, אפילו שבן אדם מריח, ואף אחד לא רוצה לדבר אתו, אבל אם הוא ידבר אל השם זה ינקה אותו.

הראש ישיבה סיפר בדיחה: מישהו אמר פעם לאשתו: למה צריך לריב, בא נסכם מה כל אחד יעשה כך לא נצטרך לריב, את הדברים הקשים אני יעשה ואת הדברים הקלים את תעשי, את הדברים הקשים: האם להכנס למלחמה עם רוסיה או לא, אם ערך הכסף ירד, האם לעשות את השגרירות האמריקאית בירושלים או לא, זה אני יחליט, אבל את הדברים הקטנים כמו: לסדר את הבית, לחתל את התינוקות, לעשות מקלחות ובישולים, את זה אני משאיר בשבילך...

הוא מקפיד מאוד לאכול רק תוצרת בית

עוד סיפר הראש ישיבה: שפעם נכנס אחד אל הרבי מסאטמר זי"ע וסיפר לו שהוא מקפיד מאוד לאכול רק תוצרת בית, אשתו עושה לו חלות ביתיות, ופתיתים ביתיות, הכול רק תוצרת בית, שאל אותו הרבי: ומה אתה עושה עם קידוש? אה, מיץ ענבים

אני כן משתמש בקנוי, ובאיזה שמן אתה משתמש? שמן אני גם קונה. התחיל הרבי לצעוק עליו: את הדברים המוטלים עליך להכין לבד אתה קונה, ורק כשזה מגיע אליה שם אתה מקפיד?.

אחר כך המשיכו לשוחח, ושמתי לב באמצע, שהראש ישיבה פיוז לעצמו בשקט: "אוי טאטע אוי פאטער, איך וויל זיין א ערליכע איד". ("אוי אבא, אוי אבא, אני רוצה להיות יהודי כשר").

אחד הילדים שיחק על יד השולחן עם מכונית קטנה צעצוע והראש ישיבה סיפר לו: שפעם אחת מישהוא דרך בטעות על מכונית קטנה כזו של ילד קטן וריסק אותה, והילד הזה התחיל לבכות מאוד, שאל אותו אביו למה אתה בוכה? אמר הילד: כי הוא דרך על המכונית שלי וריסק אותה, אמר לו אביו בגלל שטויות כאלו אתה בוכה? זה עולה רק דולר אחד! בגלל זה אתה בוכה? הראש ישיבה שלו היה שם והוא שאל אותו: ולמה אתה בוכה כשהמכונית הגדולה שלך נשברת? זה גם מכונית צעצוע, אצל הילד זה המכונית צעצוע שלו, ואצל האבא זה המכונית צעצוע שלו.

לכל בן אדם יש במוח את המכונית צעצוע שלו, דהיינו: כלומר: לכל בן אדם יש את הדברים שלו שלדעתו זה מאוד חשוב ואי אפשר לעשות צחוק מהשני.

הראש ישיבה אמר לכל אחד מיושבי השולחן: לילה טוב, לילה טוב!

תודה להשם יתברך שנתן לי את הזכייה להשתתף בסעודת חמישה עשר בשבט נפלאה כל כך עם הראש ישיבה.

פרשת וארא

השבוע פרשת וארא היה לי הזכות להשתתף בסעודה הנפלאה עם הראש ישיבה.

הראש ישיבה חזר מבית הכנסת ונכנס לביתו עם ברכת שבת שלום שמחה.

הראש ישיבה התחיל לשיר עם הילדים את זמירות השבת, וכשהגיע למילים 'מודה אני לפניך' אמר הראש ישיבה: שכשרבי נתן אמר מילים אלו, היו זולגות דמעות מעיניו.

לפני קידוש שאל הראש ישיבה: "מי יודע מה צריך לעשות לפני קידוש?" והראש ישיבה ענה שלפני קידוש צריך לחזור בתשובה.

לאחר קידוש נעמדו הילדים בתור רכבת על יד הכיור, והראש ישיבה נטל את ידי כולם.

שוחחו על שבוע הבא שיהיה שמחת שבע ברכות בקרייה, הראש ישיבה סיפר שהוא אמר: שהסבא והסבתא פארקאש אינם צריכים לקחת איתם נכד שילווה אותם, כי החתן והכלה ילוו אותם לביתם, זה הדבר הכי יפה שחתן וכלה מלווים את הסבא והסבתא.

בעוד מאה שנה אף אחד לא ידע איזה בנדים לבשת

הראש ישיבה אמר ששמע מאמא שלו אמרה טובה מאוד שהוא מאוד נהנה מזה: "בעוד מאה שנה אף אחד לא ידע איזה בגדים לבשת, או באיזה בית גרת, ישאר רק מה שעשית בשביל הילדים".

והראש ישיבה סיפר: שהשבוע באמצע מסירת שיעור לכל הצוות של בית החינוך לבנות, התקשר הראש ישיבה לאימו וביקש ממנה שהיא תגיד להם את האמרה.

הגישו את המרק והראש ישיבה עזר לילדים הקטנים לאכול את המרק וגם האכיל אותם, ואחר כך התחילו הילדים לספר בדיחות ולשאול חידות, והיה שם שמחה מיוחדת.

אחד הילדים ביקש מאביו הראש ישיבה שיראה להם את הבדיחה עם התה והכפית, לקח הראש ישיבה כוס וכפית והתחיל לספר: פעם הלך בן אדם לרופא והתלונן שבכל פעם שהוא שותה תה זה גורם לו כאבי עיניים חזקים, אמר לו הרופא

בא תראה לי איך אתה מכין תה, והבן אדם לקח כוס והכניס בו מים חמים, לקח כפית עם דבש והכניסו לכוס וערבב אותו, וכך התחיל לשתות, אבל הכפית נתקעה לו בעיניים וזה כאב לו... והראש ישיבה הדגים את זה עם הכוס והכפית וכל הילדים נהנו וצחקו...

הראש ישיבה סיפר עוד בדיחה: שהיה אחד שהיה משועמם והיה הולך לרופא ומתלונן כל פעם על משהוא אחר שכואב לו וכך עשה מדי יום ביומו, פעם עבר שבוע שהוא לא הגיע לרופא, וכשהגיע בשבוע שאחריו שאל אותו הרופא למה לא באת בשבוע שעבר? הוא ענה לו: כי לא הרגיש טוב ולכן לא בא... כל הילדים צחקו מאוד.

אחרי שהשתתפתי כבר בהרבה סעודות עם הראש ישיבה, שמתי לב שבכל שבוע הראש ישיבה אומר בדיחות כדי שיהיה אוריה נעימה ושהילדים ישמחו.

אחד הילדים שאל חידה והראש ישיבה חזר על החידה בקול: "כמה נמלים יכולות להיכנס למעלית? והתשובה היא: אפילו לא נמלה אחת, כי הן נופלות ברווח שבין הרצפה למעלית..."

זה מאוד מעניין לראות איך הראש ישיבה מוריד את עצמו לילדים ומקשיב לחידות ולסיפורים שהם מספרים, וגם מוסיף בדיחות, וגם הילדים הגדולים וגם שאר המשתתפים בסעודה נהנים מאוד.

וכשהגישו את הבשר התחילו הבחורים להגיע לבאטע (לזיץ).

והראש ישיבה אמר: תודה להשם שאני מחתן עכשיו את הילד השלישי, והשם עזר לי שיש לי כבר שתי כלות, עם מטפחת וסינר, (לובשים סינר לבן בליל שבת) והראש ישיבה ענה ואמר: "ככה יושבים

בגן עדן, עם מטפחת לבנה, עם סינר לבן, ועם שרשרת פנינים, והראש ישיבה הוסיף: "מעניין שהדור הצעיר אינו רוצה ללכת עם שרשרת פנינים."

אחד האורחים שאל את הראש ישיבה: מי אמר? הראש ישיבה חייך.

לאחר מכן שר הראש ישיבה הרבה ניגונים ובתוכם גם השיר של אביו ניגון חם ויפה על המילים משיר השירים "משכינו

אחריך נרוצה וגו' טאטע טאטע צי מיך צו דיר, איך וועל צו דיך לויפן אויף אלע פיר, אין דיינע צימערן א אפענע טיר, מיר וועלן זיך פרייען אן א שיעור". {"אבא אבא תמשוך אותי אליך, על ארבע ארוץ אחריך, דלתותיך פתוחות לחדרים, אז נהיה מאוד שמחים"}.

אחר כך הקריא הראש ישיבה בקול את הסיפורים של תפילה מדף הקשר שהביאו הילדים מהתלמוד תורה, באחד הסיפורים, ילד סיפר שם שהוא ביקש מהשם שהוא רוצה להיות בשמחה, הגיב הראש ישיבה שזה סיפור מאוד יפה, כי אם שמחים יש כבר הכול.

הראש ישיבה סיפר לילדים סיפור מספרון עם תמונות, שילד אחד לא העיר את אימו אפילו שרצה מאוד לשחק עם משחק מסוים, כל הילדים הקשיבו לסיפור.

הראש ישיבה הראה את התמונות, וחיקה את הקול של הילד ושל האמא, והראש ישיבה גם עשה קול צפצפני כשהתינוק דיבר, והיה מאוד מרתק לשמוע.

אחר כך הראש ישיבה סיפר שאחד שלח לו מכתב שהוא לא יודע מה לעשות, הרבה פעמים כשהוא מאחר להגיע הבייתה או כשהוא מדבר בטלפון אשתו כועסת עליו מאוד ומתחילה לשרוט אותו והוא לא יודע מה לעשות, הוא כבר שמע שאשה יכולה לעשות הפגנה, או לעשות ברוגז, או לצעוק, אבל את זה הוא לא שמע, והוא רוצה לדעת האם זה גם נורמלי?.

כולם הסתקרנו מאוד לשמוע מה ענה לו הראש ישיבה, ואז אמר הראש ישיבה שבשבוע הבא ב"עצתו אמונה" תוכלו לראות את התשובה.

משחק "עצתו אמונה"

הראש ישיבה סיפר על אחד שמנהל את השולחן שבת שלו מאוד מעניין, הוא משחק עם הילדים את משחק "עצתו אמונה" הוא שואל שאלה מתוך ה"עצתו אמונה" והוא נותן לילדים הזדמנות לנחש מה תהיה התשובה, ואחרי שכל הילדים ניסו לנחש, הוא מקריא להם את התשובה של הראש ישיבה.

אחר כך קרא הראש ישיבה לכל הילדים כדי לברך את ברכת המזון, והראש ישיבה בירך איתם בניגון.

תודה להשם שזכיתי לחוות סעודה נפלאה אצל הראש ישיבה שליט"א, היה לזה כל הטעמים, ממש טעם גן עדן, פעמים רבות אני חושב: מה כבר יכול ראש הישיבה להוסיף יותר מהסעודות הקודמות עד עכשיו, אבל כל פעם אני רואה שלא צדקתי, תמיד הסעודה כל כך נעימה ושמחה, זה גורם שנרגיש בשבת את כל מיני הטעמים.

נכה יושבים
בגן עדן, עם
מטפחת לבנה,
עם סינר לבן,
ועם שרשרת
פנינים,
והראש
ישיבה הוסיף:
"מעניין
שהדור
הצעיר אינו
רוצה ללכת
עם שרשרת
פנינים,"